

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudkyň JUDr. Ivanbky Havlíkové a Mgr. Ing. Silvie Svobodové ve věci

žalobce: **Pragon s.r.o.**, IČO: 264 542 38
sídlem Imrychova 883 PSČ: 143 00, Praha 4

proti
žalovaným: **1. Ministerstvo zemědělství,**
2. ministr zemědělství
sídlem Těšnov 65/17, PSČ: 117 05, Praha 1,

o žalobě proti Sdělení ministra zemědělství ze dne 31. 5. 2023, č.j. MZE – 30793/2023-18111, o žalobě na ochranu proti nečinnosti a o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem,

takto :

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění :

I. Žaloba

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal soudní ochrany proti aktu ministra zemědělství ze dne 31. 5. 2023 , č.j. MZE – 30793/2023-18111, označeného jako Sdělení, jímž bylo rozhodnuto o námitce podjatosti vznesené žalobcem vůči jmenovitě uvedeným úředním osobám činným v řízení zahájeném Ministerstvem zemědělství dne 24. 3. 2022 o vydání nového rozhodnutí podle § 101 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb. , správního řádu. Řízení bylo vedeno na základě čl. 14 odst. 7 a 8 nařízení (ES) č. 178/2002., kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví posrupy týkající se bezpečnosti potravin. Novým rozhodnutím mělo být nahrazeno rozhodnutí Ministerstva zdravotnictví ze dne 17. 8. 2006, č.j. OVZ-35.0-10.8.06-34609, o ouhlasu s uvedením do oběhu doplňků stravy s názvy 1. CORDYCEPS, 2 CORIOLUS, 3 REISCHILINGHZI výrobce Mycology Research Laboratories.
2. Uvedeným Sdělením bylo o námitce podjatosti rozhodnuto podle § 14 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu tak, že k námitce podjatosti ze dne 12. 9. 2022 se nepřihlíží.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

3. Žalobce se proti uvedenému Sdělení v několika stejných odstavcích, opakujících obsah Sdělení, domáhal zrušení tohoto Sdělení jako nezákonného a současně jeho zrušení jako aktu nicotného z důvodu, že tímto aktem byly porušeny normy vyšší právní síly a zákon v neprospěch žalobce.
4. Žalobce se dále v podané žalobě domáhal, aby Ministerstvo zemědělství, resp. ministr zemědělství rozhodl o petitu návrhu žalobce ze dne 12. 9. 2022, kterým žalobce namítal podjatost úředních osob a kterým podal opravný prostředek dle čl. 13 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. V této části žaloby žalobce citoval ze svého návrhu, kterým požadoval, aby ministr zemědělství:
 - a) přiměl ČR - MZE k plnění pravomocného rozhodnutí MZd čj: OVZ-35.0-10.8.06-34609 ze dne 17. 8. 2006,
 - b) přiměl ČR - MZE respektovat pravomocný rozsudek Městského soudu v Praze č.j. 8 A 28/2014-110, 115 ze dne 22. 6. 2017 ústavně konformním způsobem,
 - c) zahájil řízení o přezkoumání postupu úřadu (ČR - MZE) a důvodnosti a opodstatnění oznámení ČR - MZE, viz Příloha 5/11-17 této stížnosti, kterým ČR - MZE svévolně zahájil údajné správní řízení, které jasně narušuje stabilitu právních vztahů a práv nabytých v dobré víře a nerespektuje pravomocná soudní a správní rozhodnutí
 - d) V případě, že neshledá důvody k postupu ad a) anebo b) anebo c), tak aby uložil úřadu ČR - MZE provést v řádném řízení důkazy navržené PRAGON s.r.o. z podání PRAGON s.r.o. ze dne 21. 4. 2022, viz Příloha 6/18-783
 - e) zrušil akt ČR - MZE s názvem „Odpověď Ministerstva zemědělství na stížnost PRAGON s.r.o. ze dne 27. 6. 2022“ sp. zn.: MZE- 15897/2022-18111, čj: MZE- 42259/2022-18111 ze dne 7. 7. 2022,
 - f) přijal účinná opatření takového typu, aby se obdobné excesy stěžované anamítané v této stížnosti neopakovaly a aby byla vyvozena osobní odpovědnost škůdců.
 - g) nařídil opakování úředního jednání, které bylo konáno původně dne 14. 6. 2022, neboť bylo zatíženo nezhoditelnými vadami – viz bod 11 této stížnosti.
 - h) vyloučil z dalšího řízení ve věci níže uvedené úřední osoby, a to: Ing. J. G., JUDr. R. P., Mgr. J. Č., Ing. A. S., Ing. P. B., Ing. Bc. Z. M., Mgr. Z. T., Ing. Z. J.
5. K této části žaloby se žalobce domáhal proti žalovaným také vydání rozhodnutí o uvedených bodech návrhu s tím, že se ministr rozhodnutí ve svém Sdělení zaměřil jen na problematiku podjatosti úředních osob, čímž nesprávně vymezil předmět podání, neprovedl ani jeden z důkazů navržených v podání žalobce ze dne 12. 9. 2022. Žalobce dále v žalobě citoval z návrhu ze dne 12. 6. 2022 seznam příloh pod č. 1. – 15, v nichž jsou uvedeny listiny a skutečnosti, které měly být provedeny jako důkaz.
6. V souvislosti s uvedenou námitkou žalobce poukázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu, týkající se principu preciznosti formulace obsahu stížnostních bodů, která předurčuje kvalitu rozhodnutí. Žalobce namítal, že žalovaný překroutil obsah podání žalobce ze dne 12. 9.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

2022 a o petitu nerozhodl. O petitu podání ze dne 12. 9. 2022 mělo být rozhodnuto rozhodnutím, nikoliv správním aktem, a měl být připuštěn opravný prostředek. To se v dané věci nestalo. Žalobce uvedl, že tvrzení žalovaného o opožděnosti námítky podjatosti úředních osob je nepřiléhavé a jedná se o neustále opakující se řetězení protiprávního jednání skupiny osob na Ministerstvu zemědělství.

7. V následné části žaloby pak žalobce uvedl, že zásahy jednání žalovaných správních orgánů a úředních osob jsou trvající, a proto neuplyne ani lhůta k podání zásahové žaloby, k čemuž poukázal na judikaturu Ústavního soudu, Nejvyššího správního soudu a rozsudky evropských soudů, podle nichž žalobce nebyl povinen podat opravný prostředek, nicméně tak učinil podáním ze dne 14. 6. 2023 dle čl. 13 Úmluvy k rukám ministra zemědělství (stížnost), stížnost na žalovaného podal také vládě ČR a dne 20. 6. 2023 i prezidentovi ČR. Žalobce má za to, že učinil vše ke zjednání nápravy a poukázal na zásadu vedení řádného správního řízení.
8. Namítal, že nelze hodnotit důkaz, který nebyl proveden, a že v podání ze dne 12. 9. 2022 i ve stížnosti ze dne 14. 6. 2023 prokázal, že Ministerstvo zemědělství vůči žalobci dlouhodobě, cíleně a úmyslně postupuje způsobem, kterým překračuje své pravomoci, a způsobem, který zákon nestanoví. Žalobce se dovolává přímého účinku „Úmluvy“ a „Paktu“ v dané věci proti svévolnému spolčení úředníků žalovaného a jemu podřízených útvarů vůči žalobci. Žalobce požadoval provedení dokazování všemi důkazy (listinami) označenými v textu žaloby. Uvedl, že v řízení uplatňují práva osob zúčastněných na řízení i spolky HABEAS CORPUS, spolek a Unie příznivců Tradiční čínské medicíny, spolek, a to z titulu zákonného zájmu na výsledku řízení a tyto spolky označil.

II. Vyjádření žalovaného

9. Žalovaný ve svém vyjádření k uvedl, že Sdělení podle § 14 odst. 3, věty druhé, správního řádu není samostatně přezkoumatelné ve správním soudnictví, neboť se nejedná o rozhodnutí, které by formálně či materiálně naplnilo znaky rozhodnutí o právech účastníků řízení ve smyslu § 65 soudního řádu správního. Poukázal na shodné posouzení Nejvyšším správním soudem v rozsudku čj. 1 As 51/2011-135 s tím, že obdobně není samostatně přezkoumatelné ani Sdělení v této věci. K tvrzeným a prokázaným skutečnostem je správní orgán povinen přihlédnout při vydávání meritorního rozhodnutí ve věci, bez ohledu na to, že o námitce nebude samostatně rozhodováno.
10. Z věcného hlediska považoval uplatnění námítky podjatosti za účelové, vyjadřující nesouhlas žalobce s činností žalovaného správního orgánu na úseku nových potravin. Z hlediska lhůt pak byla námitka podána téměř 6 měsíců po zahájení řízení, ačkoliv žalobce znal důvody, které jej k podání námítky podjatosti vedly již před zahájením řízení, neboť proti postupu žalovaného správního orgánu brojí již od roku 2013.
11. Z uvedených důvodů žalovaný navrhl, aby soud podanou žalobu odmítl pro nepřípustnost, případně zamítl pro nedůvodnost.

III. Posouzení žaloby s městským soudem

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

12. Soud se z důvodu obsahu žaloby a jejích jednotlivých dílčích tvrzení zabýval především tím, zda jsou splněny zákonné podmínky pro to, aby se jednotlivými žalobními návrhy mohl zabývat věcně a pro tyto účely tyto návrhy k soudní ochraně vyhodnotil typově následovně:
13. A) Žaloba proti rozhodnutí
14. Soud z podané žaloby shledal, že žalobce se předně domáhal přezkumu a zrušení Sdělení ministra zemědělství o námitce podjatosti, které bylo vydáno k podání ze dne 12. 9. 2022, jímž žalobce uplatnil námitku podjatosti vůči úředním osobám, které byly činné ve správním řízení podle § 101 písm. c) správního řádu. Z tohoto Sdělení je zřejmé a sám žalobce v žalobě uvedl, námitka podjatosti byla uplatněna v řízení zahájeném oznámením Ministerstva zemědělství ze dne 24.3.2022 podle § 46 odst. 1 správního řádu ve věci *vydání nového rozhodnutí* podle § 101 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu v souladu s nařízením č. 178/200 (ES) č. 178/2022 ve věci souhlasu s uvedením do oběhu doplňků stravy s názvy 1. CORDYCEPS, 2 CORIOLUS, 3 REISCHI-LINGHZI výrobce Mycology Research Laboratories. Námitka podjatosti tedy byla uplatněna *ve správním řízení vedeném podle českého správního řádu, byť dle zásad evropského potravinového práva, a jen v tomto řízení mělo být vydáno nové rozhodnutí, které mělo nahradit původní rozhodnutí*, a to rozhodnutí Ministerstva zdravotnictví ze dne 17. 8.2006.
15. Z uvedených důvodů soud v této části žaloby shledal, že jde o žalobu proti rozhodnutí správního orgánu a podle § 65 zákona a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s.r.s.) posuzoval, zda jde o rozhodnutí přezkoumatelné správním soudem.
16. Žaloba v uvedené části směřující proti rozhodnutí ministra zemědělství není z důvodu podmínek soudního přezkumu věcně projednatelná.
17. Žalobce totiž v této části žaloby brojí proti sdělení rozhodnutí ministra zemědělství, kterým byly posuzovány námitky podjatosti úředních osob ve shora zmíněném správním řízení a bylo o nich rozhodnuto (vydáno Sdělení), že k těmto námitkám se nepřihlíží z důvodu jejich opožděnosti. Podle § 14 odst. 3 správního řádu správní orgán v případě opožděnosti námitek nevydává usnesení, nýbrž jen sděluje účastníkovi, že k jeho námitkám nepřihlíží. Touto formou úsudku o námitce žalobce tedy ministr zemědělství neporušil zákon.
18. Žalobci bylo přitom již v jiných řízeních před podáním žaloby (viz rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 10. 2. 2021 č.j. 14 A 28/2021 ve spojení s judikaturou Nejvyššího správního soudu (rozsudek ze dne 15. 10. 2003, č. j. 3 Afs 20/2003-23, nebo rozsudek ze dne 11. 10. 2007, č. j. 4 As 46/2007-75) vyloženo, že rozhodnutí vydané v řízení podle § 14 správního řádu o námitce podjatosti je procesním rozhodnutím, kterým se pouze upravuje vedení řízení před správním orgánem. Na uvedeném nic nezmění, zda jde o rozhodnutí o (ne)důvodnosti námitek podjatosti či o Sdělení, že námitka nebyla uplatněna včas (bez zbytečného odkladu dle § 14 odst. 3 správního řádu), neboť stále jde o procesní rozhodnutí o námitce podjatosti v řízení dle § 14 správního řádu, kterým se upravuje toliko vedení řízení (o tom, kdo bude řízení vést, kdo bude v řízení činný).
19. Soud tedy opakuje, a to žalobci již dříve předestřenou a jemu rozhodnutími správních soudů již zcela srozumitelně najevo danou zákonnou úpravu, podle níž nelze žalobu v rozsahu jeho

námitek do procesu posuzování podjatosti úředních osob či orgánů v probíhajícím správním řízení věcně projednat.

20. Podle § 46 odst. 1 písm. d) soudního řádu správního nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh je podle tohoto zákona nepřipustný.
21. Podle § 68 písm. e) soudního řádu správního je žaloba nepřipustná také tehdy, domáhá-li se přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání podle tohoto nebo zvláštního zákona vyloučeno.
22. Podle § 70 písm. c) soudního řádu správního jsou ze soudního přezkoumávání vyloučeny úkony správního orgánu, jimiž se upravuje vedení řízení před správním orgánem.
23. Takovým úkonem, kterým se upravuje vedení řízení před správním orgánem ve smyslu § 70 písm. c) soudního řádu správního, je dle judikatury Nejvyššího správního soudu rozhodnutí správního orgánu o námitce podjatosti a takový úkon je vyloučen ze soudního přezkumu. To znamená, že proti takovému úkonu nemůže být *samostatně* podána žaloba. Z povahy věci (obecně apel na zákonnost postupu správního řízení) plyne, že procesní rozhodnutí vydané správním orgánem je možné napadnout až spolu s meritorním rozhodnutím ve věci, kde může být případně shledána vada řízení spočívající v nesprávném posouzení námitky podjatosti, nevydání samostatného rozhodnutí o nevyločení pracovníků správního orgánu, jejichž nepodjatost byla zpochybněna, apod. Vyloučením rozhodnutí o námitce podjatosti ze samostatného soudního přezkumu nedochází k porušení práva na soudní ochranu proti rozhodnutím správních orgánů (čl. 36 odst. 2 Listiny základních práv a svobod), ale ani k porušení práva na opravný prostředek podle čl. 13 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, neboť přezkum rozhodnutí o námitce podjatosti není vyloučen úplně, nýbrž pouze koncentrován do řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu o věci samé (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 4 As 46/2007, taktéž rozhodnutí č.j. 6 Af 256/2015-22).
24. Vyloučení rozhodnutí o námitce podjatosti ze soudního přezkumu tak představuje neodstranitelný nedostatek podmínky řízení, z tohoto důvodu proto soud žalobu v rozsahu směřující proti Sdělení, dle ustanovení § 46 odstavec 1 písm. a) s.ř.s. odmítl.
25. B) Žaloba na ochranu proti nečinnosti
26. Žalobce ovšem nenamítal toliko nezákonnost či nicotnost Sdělení jen v rozsahu rozhodnutí o námitce podjatosti. Namítal také nezákonný postup žalovaného, spočívající v tom, že se žalovaný ministr ve Sdělení zabýval toliko námitkou podjatosti a nikoliv dalšími návrhy žalobce, které žalobce rovněž uplatnil v témže podání ze dne 12. 9. 2022, a to návrhy, které opakovaně citoval v podané žalobě. Těmi po ministrovi zemědělství požadoval úkony směřující k plnění a respektování pravomocného rozhodnutí Ministerstva zdravotnictví ze dne 17. 8. 2006 (původní rozhodnutí, které má být nahrazeno novým rozhodnutím v napadeném správním řízení), dále respektování pravomocného rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 22. 6. 2017, č.j. 8A 28/2014-110, zahájení přezkumu svévolného zahájení správního řízení, uložení dokazování, zrušení odpovědi Ministerstva zemědělství ze dne 7. 7. 2022 na stížnost žalobce ze dne 27. 6. 2022, přijetí účinných opatření k nápravě chyb dle stížnosti žalobce, a

k nařízení opakování jednání, které se konalo dne 14. 6. 2022 (body a) až g)) návrhu ze dne 12. 9. 2022. Žalobce se v petitu této části žaloby domáhal, aby soud stanovil povinnost žalovaného Ministerstva zemědělství, resp. Ministra zemědělství ve lhůtě 3 měsíců rozhodnout v řádně vedeném řízení o návrhu žalobce ze dne 12. 9. 2022, resp. o návrzích, o nichž nebylo rozhodnuto napadeným Sdělením.

27. Na základě uvedeného soud dovodil, že žalobce spatřuje další nezákonnost postupu žalovaných v tom, že nebylo rozhodnuto o jeho dalších návrzích, tj. v nečinnosti Ministerstva zemědělství či ministra zemědělství. Na soudu tak bylo, aby posoudil, zda lze žalobu na ochranu proti nečinnosti takto koontcipovanou věcně projednat a rozhodnout o ní buď zamítnutím žaloby, pokud soud nečinnost neshledá, nebo stanovením povinnosti některého ze žalovaných o návrzích žalobce rozhodnout. Z důvodu *povahy* požadovaných návrhů a s ohledem na *probíhající správní řízení* však nebyly dány podmínky k žádnému z uvedených věcných rozhodnutí o žalobě.
28. Podle § 79 odst. 1 s. ř. s. platí, že ten, kdo bezvýsledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost *vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení*. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek.
29. Podle § 79 odst. 2 s. ř. s. žalovaným je správní orgán, který podle žalobního tvrzení *má povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení*.
30. Podle § 81 odst. 2 s. ř. s. je-li návrh důvodný, soud uloží rozsudkem správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení a stanoví k tomu přiměřenou lhůtu, ne však delší, než kterou určuje zvláštní zákon.
31. Podle uvedené právní úpravy by se žalobce mohl domáhat ochrany proti nečinnosti žalovaných za splnění podmínek ust. § 79 a násl. s. ř. s. Soudní ochrana proti nečinnosti správního orgánu podle uvedené právní úpravy spočívá v tom, že soud uloží správnímu orgánu vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. Rozhodnutím, které má správní orgán vydat, se rozumí úkon správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva osoby v konkrétním případě, tzn., že ochrana proti nečinnosti musí směřovat k vydání individuálního správního aktu v meritu věci. Správní orgán je nečinný ve smyslu uvedené ochrany dané soudním řádem správním, pokud nekoná, tj. pokud v rámci své pravomoci nevydá určité rozhodnutí v meritu věci. Z tohoto pohledu by tedy bylo na místě žalobní návrh žalobce zamítnout, neboť žalobce uvedenými návrhy a tvrzeními o nerespektování rozhodnutí, nezahájení přezkumného řízení, neprovedení důkazů, nezbytnosti přijmout účinná opatření a opakovat ústní jednání dle návrhů ad a) - g) nepožadoval vydání určitého rozhodnutí v meritu věci, ale domáhal se opatření, procesních postupů v rámci zahájeného řízení o vydání nového rozhodnutí, které by zabránilo vedení tohoto řízení (viz např. respektovat původní rozhodnutí z r. 2006, apod.) nebo jej usměrnily. Nicméně posouzení nedůvodnosti žaloby v tomto rozsahu výrokem, jímž by soud z tohoto důvodu žalobu zamítl, bránily další okolnosti, pro které nebylo možné takto rozhodnout.

32. Takovými okolnostmi, jsou další, byť poněkud nekoncepčně uplatněná tvrzení, že jednání žalovaných správních orgánů a jejich osob naplňují znaky trvajících zásahů, z nichž lze jediné dovodit, že žalobce a další osoby učinili vše ke zjednání nápravy v řízení, včetně podání stížností na postup žalovaných k vládě ČR a prezidentovi ČR, ač tak učinit nemuseli, a ke stížnosti přiložili řadu důkazů v přílohách označených ad 1-15. Trvajících zásahů pak spatřoval žalobce v tom, že v řízení nebyl k podání ze dne 12. 9. 2022 proveden ani jeden z navržených důkazů a nebylo vypořádáno, že žalobce jak v podání ze dne 12. 9. 2022, tak i ve stížnosti ze dne 14. 6. 2022 prokazoval, že Ministerstvo zemědělství dlouhodobě, cíleně a úmyslně postupuje vůči žalobci způsobem, kterým překračuje své pravomoci, a způsobem, který zákon nestanoví. Žalobce se tak. dovolával přímého účinku „Úmluvy“ a „Paktu“ v dané věci a ustanovení Listiny základních práv a svobod z důvodu svévolného spolčení úředníků ministerstva a jemu podřízených útvarů vůči jeho osobě. Žalobce tvrzenou nečinnost současně považoval za nezákonný zásah, přičemž povaha jeho tvrzení skutečně nenaplnovala znak nečinnosti, neboť se žalobce nedomáhal vydání meritorního rozhodnutí (spíše brojil proti jeho vydání námitkami do postupu správních orgánů). Soud tedy námitky nečinnosti považoval za součást argumentace v rámci tvrzení o nezákonném zásahu a podřaditelené pod žalobu na ochranu před nezákonným zásahem.
33. Podstatou tvrzení o nezákonném zásahu je nesouhlas žalobce s postupem žalovaných správních orgánů, který žalobce považuje za trvajících dlouhodobý zásah, aniž by časově konkrétně označil jeho trvajících atak. Jeho tvrzení o nezákonnosti postupu žalovaných se soustřeďuje na postupy žalovaných ve správním řízení, které má být zakončeno vydáním nového rozhodnutí, tedy rozhodnutí v meritů věci. Přestože žalobce považuje postup žalovaných za nezákonný po celé řízení, ať již spočívá v tvrzené nezákonnosti rozhodnutí - Sdělení o podjatosti, v nečinnosti ve vztahu k návrhům žalobce v průběhu řízení či v tvrzeném zásahu z důvodu vůbec svévolného postupu vůči žalobci, je z obsahu žaloby naprosto zjevné, že žalobce nesouhlasí se zahájením a vedením řízení ve věci vydání nového rozhodnutí, ať již brojí proti procesnímu rozhodnutí (Sdělení) či průběhu správního řízení bez provedení dokazování, nerespektování původního rozhodnutí, ... apod. Žalobce se tedy svými námitkami „vlamuje“ do v době podání žaloby dosud neukončeného probíhajícího řízení o vydání nového rozhodnutí ve věci souhlasu s uvedením do oběhu předmětných doplňků stravy. Z hlediska této podstaty žalobních tvrzení nejsou relevantní jeho žalobní námitky týkající se nečinnosti žalovaných v neúplném vypořádání návrhu ze dne 12. 9. 2022 ani jeho ničím časově ani věcně neohrazené tvrzení o tom, že jde o trvalý zásah (to z hlediska dodržení zákonné lhůty k ochraně proti nezákonnému zásahu).
34. Podle § 82 s.ř.s. každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen "zásah") správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.
35. Podle § 85 s.ř.s. žaloba je nepřijatelná, lze-li se ochrany nebo nápravy domáhat jinými právními prostředky; to neplatí v případě, domáhá-li se žalobce pouze určení, že zásah byl nezákonný.
36. Podle citovaných zákonných ustanovení oprávněnost podat žalobu žalobu proti nezákonnému zásahu nastupuje teprve tehdy, pokud nepřipadá v úvahu žaloba proti rozhodnutí. V souzené věci sice žaloba proti rozhodnutí (Sdělení) v úvahu nepřipadala, avšak toliko z důvodu, že šlo

o rozhodnutí o vedení řízení, které je z přezkumu soudem vyloučeno. V dané věci žalobce sice nemohl brojit žalobou proti procesnímu rozhodnutí, tuto možnost však má v souvislosti s konečným rozhodnutím v dotčeném správním řízení. Má tedy možnost chránit svá práva primátem žaloby proti rozhodnutí, které bude vydáno v předmětném správním řízení.

37. Žalobce v žalobě apeloval na své návrhy v podání ze dne 12. 9. 2022, v nichž požadoval provedení účinných úkonů a přijetí opatření, které odůvodňují nepřipustnost žaloby dle § 85 s.ř.s., neboť žalobce nepožadoval (a to ani výslovně v petitu žaloby) jen určení, že zásah je nezákonný.
38. Judikatura správních soudů ustáleně dovodila, že prostřednictvím žaloby na ochranu před nezákonným zásahem nelze podrobovat testu zákonnosti jednotlivé procesní úkony správního orgánu, které zpravidla směřují k vydání rozhodnutí a samy o sobě nepředstavují zásah do práv účastníka řízení (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 7. 2006, č. j. 8 Aps 2/2006-95). Primát ochrany má žaloba proti rozhodnutí a možnost podat žalobu proti konečnému rozhodnutí v dotčeném řízení. Žalovat přímo nezákonný zásah je možno pouze tehdy, pokud ochrana jinými opravnými prostředky není možná (srov. k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 8. 2005, č. j. 2 Aps 3/2004 - 42, publ. pod č. 720/2005 Sb. NSS). Zároveň Žalobce má tedy možnost chránit svá práva jinými právními prostředky. Nobstojí tedy v tomto řízení, a to i k povaze tohoto řízení námitka uplatněná s odkazem na čl. 13 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a svobod. Proto pokud žalobce považuje podanou žalobu vedle žaloby proti rozhodnutí (Sdělení) také za žalobu před nezákonným zásahem správního orgánu (a skutkově jí nepochybně podřizuje i jednání, postupy či pochybení v řízení, které označuje jako nečinnost), nezbylo městskému soudu než aby vyšel z ust. § 82 a § 85 s.ř.s. a takovou žalobu jako zásahovou ve zbývajících částech, která se týká tvrzení o nečinnosti a o postupech žalovaných vůči žalobci, posoudil jako nepřipustnou.
39. Priorita žaloby proti rozhodnutí a právní prostředky, jimiž může žalobce uplatnit své námitky proti postupu v řízení byly žalobci již obdobně dány na vědomí v rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 6.6.2024 10.2.2021 č.j. 14A 28/2021- 41 a ke kasační stížnosti žalobce i v rozsudku nejvyššího správního soudu ze dne 21. 6. 2021 č.j. AS 34/2021- 50.
40. Podle § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh je podle tohoto zákona nepřipustný.
41. Ze shora uvedených důvodů soud podanou žalobu podle § 46 odst. 1 písm. a) a písm. d) v celém jejím rozsahu odmítl.
42. Za této situace bylo zcela bezpředmětné zabývat se procesním postavením osob označených žalobcem jako osoby zúčastněné na řízení, neboť ani jejich přibrání ve věci by nic nezměnilo na konečném rozhodnutí městského soudu; výsledek rozhodnutí by nezměnila žádná argumentace označených osob v případě jejich přistoupení k věci.
43. S ohledem na obsah a zaměření žalobních tvrzení vůči Ministerstvu zemědělství a současně i ministrově zemědělství soud považoval v této věci za pasivně legitimované oba tyto správní orgány a označil je jako žalované.

44. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odstavec 3 soudního řádu správního, podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.
45. Soud netrval na zaplacení soudního poplatku z podané žaloby, když podle § 10 odstavec 3 věta třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, se poplatek za návrh na zahájení řízení nevybírá, jestliže soud návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítne.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

Praha 20. června 2024

JUDr. Naděžda Řeháková v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.